

ČELJUSTNA IN ZOBNA ORTOPEDIJA

1. SPLOŠNI VIDIKI SPECIALIZACIJE

1.1. Namen specializacije

Čeljustna in zobna ortopedija je stomatološka specialnost. Specializacija je učni in vzgojni proces, v katerem specializant(-ka) pridobi taka teoretična in praktična znanja s področja čeljustne in zobne ortopedije, da je sposoben samostojno oskrbeti večino bolnikov, ki potrebujejo ortodontsko obravnavo.

1.2. Trajanje in struktura specializacije

Program specializacije iz čeljustne in zobne ortopedije traja 3 leta (36 mesecev):

- **osnovni program** obsega 27 mesecev,
- **izbirne dejavnosti** obsegajo 9 mesecev in lahko vključujejo: razširitev osnovnega, obveznega dela, posebne programe za pridobivanje dodatnih kliničnih izkušenj, raziskovalne aktivnosti, ovrednotenje dosežkov obravnave, kot tudi prisotnost na vabljenih predavanjih in znanstvenih srečanjih.

1.3. Zaključek specializacije

Glavni mentor ugotovi, da je specializacija opravljena, ko preveri ustreznost trajanja specializacije, izpolnjevanje predpisanih pogojev glede pridobljenega znanja, števila in kakovosti opravljenih posegov, ter uspešnost opravljenih predpisanih kolokvijev. Specializacija se konča s specialističnim izpitom.

2. PREVERJANJE ZNANJA

Vsak specializant ima svoj list specializanta (knjižico) ter ločeno tudi dnevnik, v katerega vpisuje vse opravljene posege in prve asistence ter svoje strokovne, pedagoške in raziskovalne prispevke.

2.1. Sprotno preverjanje znanja

Vsi izobraževalni tečajji se morajo končati s preverjanjem razumevanja in potrebnega znanja specializantov v obliki kolokvijev, pisnih preverjanj, predstavitev bolnikov ali seminarjev. Preverjanje znanja izvaja vodja programa izobraževanja.

Specializanti morajo med specializacijo izvesti tudi raziskovalni projekt (klinični ali eksperimentalni) in poročati o svojih ugotovitvah in zaključkih v obliki predavanja ali pisnega izdelka. Rezultati raziskave ali druge aktivnosti, ki jih specializant izvaja v okviru podiplomskega študija, se lahko uporabijo brez omejitev za nadaljnji študij.

2.2. Specialistični izpit

Sestavljen je iz preverjanja teoretičnega znanja in praktičnih veščin. Izvede se lahko v enem ali dveh med seboj ločenih delih, o čemer odloči predsednik komisije po dogovoru s kandidatom.

Specialistični izpit iz čeljustne in zobne ortopedije sestavlja 5 delov:

- **pisni preizkus znanja**, ki se nanaša na snov iz klinične ortodontije s poudarkom na diagnozi, obravnavi in načrtovanju retencije ortodontskih pacientov in mora potekati najmanj 4 tedne pred ustnim izpitom,
- **teza, objavljen znanstveni članek ali pisno znanstveno poročilo**, ki obravnava področje ortodontije in ga mora kandidat predložiti najmanj 8 tednov pred ustnim izpitom,
- **predstavitve dokumentacije 10 pacientov**, ki jih je specializant obravnaval v celoti (pacienti so lahko v fazi retencije), primeri morajo obsegati različne anomalije in pokazati praktične spretnosti. V pisni obrazložitvi mora kandidat pojasniti razloge za svoje odločitve in kritično oceniti postopke in izide obravnave,
- **ustni izpit** iz diagnostike in načrtovanja zdravljenja. Kandidat mora dodatno oskrbeti kratek opis 10 primerov, ki jih bo predstavil,
- **pogovor in razprava o tezi ali pisnem poročilu**. Pogovor naj traja eno uro. Pol ure naj traja razprava o 10 predstavljenih in obravnavanih pacientih, preostali čas naj bo posvečen predloženi tezi, objavljenemu članku ali znanstvenemu poročilu.

3. PROGRAM SPECIALIZACIJE

Specializant mora obravnavati pacienta pod nadzorom specialista ortodonta. Poleg teoretičnega in praktičnega učenja "klasične ortodontije", mora specializant pridobiti izkušnje tudi pri obravnavi pacientov, ki zahtevajo multidisciplinarno zdravljenje, predvsem ortodontsko-kirurško, ortodontsko-parodontološko in ortodontsko-protetično obravnavo. Delo v laboratoriju je omejeno na pridobivanje izkušenj.

Specializanti morajo obravnavati paciente s shizami. Ne glede na to, da v prihodnosti mogoče ne bodo zdravili paciente te vrste. Omavčevanje delovnih modelov v artikulaciji je potrebno pri pacientih s težavami s temporomandibularnim sklepom, pri kirurških pacientih in pri pacientih s kompleksnimi restorativnimi problemi.

Pričakovana usposobljenost

Specialist ortodont mora znati:

- diagnosticirati anomalije denticije, obraznih struktur in funkcionalnih pogojev,
- odkriti odklone v razvoju denticije, rasti obraza in prisotnost funkcionalnih nepravilnosti,
- oblikovati načrt ortodontske obravnave in napovedati njen potek,
- ovrednotiti fiziološke aspekte, ki so pomembni za ortodontijo,
- izvajati interceptivne ortodontske posege,
- sodelovati v multidisciplinarnih delovnih skupinah za zdravljenje ogroženih pacientov, za kombinirano ortodontsko-kirurško obravnavo in za oskrbo pacientov s različnimi oblikami shiz,
- ovrednotiti potrebo za ortodontsko obravnavo,
- izvajati ortodontijo z visokimi strokovnimi in etičnimi standardi,

Poleg tega mora biti specialist ustrezno usposobljen tudi na podlagi teoretičnih znanj biomedicinskih znanosti, ki so v povezavi z ortodontijo, imeti izoblikovan znanstven pristop in profesionalni interes, znati delati po principih znanstvene metodologije, usposobljen v kritični interpretaciji strokovnega slovtva, raziskovalnih aktivnostih ter ustrezni ustni in pisni predstavitvi kliničnih in raziskovalnih ugotovitev.

3.1. Obvezno teoretično izobraževanje v ortodontiji, ki poteka bodisi v obliki izobraževalnih tečajev (praviloma izven rednega delovnega časa) ali samoizobraževanja obravnava:

- biološke osnove čeljustne in zobne ortopedije
- temeljne ortodonske predmete
- splošne ortodonske predmete
- ortodonske tehnike
- multidisciplinarne postopke zdravljenja
- specifične postopke zdravljenja
- skrb za oralno zdravje in varne pogoje v ortodontski ambulanti
- vodenje ortodonske prakse, administracijo in etiko

V nadaljevanju navedeno število ur je ocenjeno minimalno število, ki jih mora specializant posvetiti določenemu predmetu, da bi dosegel zadostno stopnjo razumevanja.

3.1.1. Biološke osnove čeljustne in zobne ortopedije

Rast in razvoj človeškega telesa (25 ur). Specializant se seznani s telesno rastjo in njenimi variacijami, potekom intenzivne rasti v adolescenci in rastjo kraniofacialnega kompleksa v njegovi povezavi, genetskimi faktorji in faktorji okolja, ki vplivajo na telesno rast, biološko rastjo in določitevijo skeletalne starosti, dentalne starosti in stopnje spolne zrelosti.

Anatomija glave (25 ur). Specializant pridobi znanje o anatomskih značilnostih, tkivnih sistemih in funkcionalni anatomiji, ki je potrebno za razumevanje rasti kraniofacialnega kompleksa, razvoja skeletalnih deformacij, ortognate kirurške korekcije obrazne dismorfologije in malokluzije.

Genetika (25 ur). Specializant se seznani z genetskimi faktorji, ki so pomembni za razvoj glave in kraniofacialne malfomacije.

Embriologija glave (25 ur). Specializant se seznani z embriologijo kraniofacialnih struktur in razumevanjem normalne rasti in razvoja obraza, čeljustnic in zob, teratogeneze, razvojem vseh vrst shiz in drugih obraznih kongenitalnih malfomacij.

Biologija celice. Specializant se seznani z citološkimi in histokemičnimi aspekti, ki so potrebni za razumevanje celičnega metabolizma v normalnih in nenormalnih pogojih, tvorbe tkiva in proliferacije, razvoja kosti, hrustanca, zob in mišic, rasti obraza, temporomandibularnega sklepa, premikanja zob in reakcij v podpornem tkivu, dentofacialne ortopedije, sprememb v mehkih tkivih, ki nastanejo zaradi ortodontskih posegov, mehanizma resorbcije korenine.

Fiziologija dihanja, govora, požiranja in žvečenja (20 ur). Specializant pridobi znanje o oronazalnih vidikih različnih načinov dihanja in spozna normalni in nenormalni govor, različne načine požiranja, procese žvečenja.

Sindromi, v katere je vključena tudi glava (20 ur). Specializant spozna principe klasifikacije sindromov glede na etiologijo, prognozo in reakcijo na ortodontsko in ortognato kirurško terapijo.

Fiziologija otroka, adolescenta in odrasle osebe (35 ur). Specializant se seznani s konceptom in principi razvojne fiziologije, vzorci obnašanja: možnosti in omejitve, vidiki pacientove motivacije in analizo možnosti sodelovanja, fiziološkimi vidiki pubertete in adolescence, odnosom pacienta do svojega obraznega izgleda in fiziološkimi vidiki ortognate kirurgije.

Biostatistika (45 ur). Specializant se seznani s statističnimi metodami in spozna običajne statistične metode, postopke za obdelavo podatkov. Specializant naj razume in ovrednoti statistične obdelave v tekoči literaturi, ovrednoti vrednost statistične metodologije in interpretacije zaključkov v kliničnih in znanstvenih člankih v ortodontiji ali sorodnih področjih.

Epidemiologija (10 ur). Specializant se seznani s principi epidemioloških anket, načrtovanjem raziskav, izdelavo vzorca in kontrolne skupine, analizo podatkov in kritično interpretacijo zaključkov.

Raziskovalne metode (35 ur). Specializant spozna filozofijo znanosti, etične poglede raziskovanja na ljudeh in poskusnih živalih, različne metode načrtovanja raziskave. Specializant naj analitično ovrednoti klinični članek ali delo s področja biomedicine, napiše protokol za raziskovalni projekt, interpretira lastne zaključke raziskovalnega dela, ovrednoti vrednost raziskovalnih zaključkov, ustno in pisno predstavi svoje zaključke raziskovalnega dela.

3.1.2. Temeljni ortodontski predmeti

Razvoj denticije (normalne in nenormalne) (60 ur). Specializant pridobi znanje o razvoju normalne okluzije od rojstva otroka do odrasle osebe, variacijah tega razvoja, abnormalnostih v številu, velikosti, obliki in položaju zob, genetskih in zunanjih faktorjih okolja, ki vplivajo na razvoj denticije, razvojnih vzorcih različnih malokluzij in o določanju njihovih stopenj težavnosti, učinkih ageneze ali nadštevilčnih zob, kot tudi (prezgodnje) izgube mlečnih ali stalnih zob na razvoj denticije. Specializant naj določi normalno in nenormalno stanje, ovrednoti dosednji razvoj, določi razvoj v prihodnje, določi možnosti za interceptivne posege z namenom, da bi izboljšali sedanjo situacijo.

Rast obraza (normalna in nenormalna) (50 ur). Specializant se seznani z rastjo hrustanca, kosti in mišic in pridobi znanje o rastnih mestih kraniofacialnega skeleta, postnatalnih rastnih spremembah v kraniofacialni regiji, vključno z mehкими tkivi, variacijah v funkciji komponent kraniofacialne regije, ki so pomembne za rast obraza, individualnih razlikah obrazne

konfiguracije, vplivu zunanjih faktorjev okolja na rast obraza.

Fiziologija in patofiziologija stomatognatega sistema (35 ur). Specializant pridobi znanje o normalni in nenormalni funkcionalni okluziji, normalnem in nenormalnem obnašanju mehkih tkiv, normalni in nenormalni funkciji temporomandibularnega sklepa, načinih zdravljenja motenj temporomandibularnega sklepa.

Mehanizem pomikanja zob in dentofacialna ortopedija (35 ur). Specializant pridobi znanje o procesu izraščanja zoba in o njegovih spontanah premikih, učinku različnih vrst aplikacije sile na celice in tkiva, vplivu različnih sistemov sil in velikosti sil, spremembah, ki nastanejo po zdravljenju, celičnih vidikih endohondralne rasti v nazalnem septumu, kondilih in epifizah, o kostni rasti na suturah in kostnih površinah, učinkih ortopedskih dentofacialnih postopkov na tkivne sisteme, odnosu med prilagodljivostjo tkiv in rezultati čeljustno ortopedske obravnave.

Radiologija in druge preiskovalne tehnike (30 ur). Specializant pridobi znanje o nenormalnosti in patoloških stanjih, ki jih lahko diagnosticiramo na rentgenskem posnetku, o metodah in tveganjih pri rentgenskem slikanju v ortodontiji. Specializant spozna digitalno radiografijo in druge preiskovalne tehnike.

Kefalometrija (45 ur). Specializant naj določi pomembne anatomske strukture na telerentgenogramu, opiše morfologijo glave na osnovi telerentgenograma, preišče osnovne konture iz telerentgenograma - norma lateralis in norma frontalis, izvede nekaj diagnostičnih telerentgenskih analiz, pozna omejitve uporabe telerentgenske analize.

Ortodontski material (25 ur). Specializant se seznani z lastnostmi in sestavo ortodontskih materialov. Poznat mora parametre za pravilno izbiro materiala pri različnih ortodontskih postopkih, način delovanja in aplikacije ortodontskih materialov.

Biomehanika v ortodontiji (35 ur). Specializant naj razume osnovne principe statike in mehanike materialov, zna povezati načela mehanike s kliničnimi in raziskovalnimi problemi, zna reševati probleme glede rezultante in ekvivalenta sil, pozna vrednosti sil različnih ortodontskih aparatov, oceni velikost sil različnih čeljustno-ortopedskih aparatov.

3.1.3. Splošni ortodontski predmeti

Etiologija (25 ur). Specializant spozna genetske in zunanje faktorje okolja, ki vplivajo na postnatalni razvoj denticije in obrazno rast in pridobi znanje o škodljivih zunanjih dejavnikih okolja in možnosti njihovega preprečevanja.

Diagnostični postopki (15 ur). Specializant naj vzame relevantno anamnezo pacienta, izvede celotni klinični pregled, določi habitualno okluzijo, ovrednoti funkcionalno okluzijo in medčeljustnični odnos pacienta, ovrednoti vpliv funkcionalnih komponent na mehka tkiva in dentofacialno morfologijo, brezhibno odtisne zgornji in spodnji lok; na odtisu morata biti dobro vidna zgornji in spodnji processus alveolaris, registrira griz s

pomočjo obraznega loka in vmavči modele v artikator, kakovostno posname intra- in ekstraoralne fotografije, kakovostno posname radiograme, ki so v ortodontiji potrebni.

Analiza diagnostičnih podatkov, cilji ortodontske obravnave in načrtovanje obravnave (60 ur). Specializant naj postavi okvirno diagnozo in klasificira malokluzijo na podlagi okvirnega pregleda pacienta, po okvirnem pregledu naj poskuša navesti možne načine obravnave, določi še natančnejše analize podatkov in načrtuje ortodontsko obravnavo. Po potrebi naj se posvetuje še z ostalimi specialisti glede ovrednotenja podatkov in izbire načina ortodontske obravnave, postavi točno diagnozo na osnovi analize anamnestičnih podatkov, kliničnega pregleda, analize študijskih modelov, fotografij, panoramskega posnetka, telerentgenograma in ostalih relevantnih podatkov, prognozira rast in razvoj obraza in denticije brez ortodontske obravnave, določi cilje ortodontske obravnave in upošteva več možnosti zdravljenja, določi načrt obravnave za različne vrste ortodontskih in dentofacialnih nenormalnosti, ki vključuje tako zdravljenje kot tudi retencijo: terapevtske postopke, njihov časovni potek in zaporedje aplikacije, prognozo, približno določi čas trajanja obravnave in retencijski čas.

Analiza rasti in ortodontskega zdravljenja (35 ur). Specializant pridobi znanje o možnostih in omejitvah različnih longitudinalnih telerentgenskih analiz, omejitvah analiz rasti in učinkov ortodontske obravnave, vrednosti in omejitvah napovedovanja rasti, vključno prognozo rasti s pomočjo računalnika. Specializant naj izvede analizo rasti na seriji zaporednih telerentgenogramov, na telerentgenogramih, posnetih v kritičnih obdobjih zdravljenja, določi spremembe, ki so nastale zaradi ortodontske obravnave.

Dolgoročni učinki ortodontske obravnave (30 ur). Specializant pridobi znanje o možnostih vrnitev v staro stanje v povezavi z različnimi anomalijami in postopki zdravljenja, spremembah, ki se lahko pojavijo v času retencijske dobe, spremembah, ki lahko nastanejo po zaključku retencijske dobe. Specializant mora znati napovedati možne dolgoročne učinke ortodontske obravnave pri posameznem pacientu.

Iatrogeni učinki ortodontske obravnave (30 ur). Specializant pridobi znanje o tveganju, ki ga vključujejo različni načini zdravljenja in retencijski postopki, vplivu različnih pogojev in starosti na iatrogene učinke, možnem vplivu ortodontske obravnave na temporomandibularni sklep, dolgoročnem učinku različnih načinov zdravljenja na parodontalna tkiva, faktorjih, ki določajo resorbcijo korenine, možnih vplivih ortodontske obravnave na značilnosti obraza, možnih vplivih zdravljenja na izgled dentofacialnega področja in estetiko.

Epidemiologija v ortodontskih raziskavah (35 ur). Specializant pridobi znanje o osnovnih principih epidemiologije, prevalenci in incidenci ortodontskih anomalij, vrednostih indeksov, ki

določajo potrebo za ortodontsko obravnavo, modelih, ki določajo zahtevo po zdravljenju, vplivu družbe na zahtevo po zdravljenju, vidiki, ki so vključeni v subjektivno potrebo po zdravljenju, vlogi ortodontov pri zahtevi po zdravljenju, objektivnih faktorjih, ki določajo potrebo po zdravljenju.

Literatura v ortodontiji (120 ur). Specializant se spozna z različnimi revijami iz področja ortodontije in naj zazna bistvene stvari v tekoči literaturi (učenje poteka na specifičnih seminarjih pregledovanja literature), analitično in zgoščeno predstavi pregled literature.

3.1.4. Ortodontske tehnike

Snemne aparature (30 ur). Specializant pridobi znanje o indikacijah, načrtovanju in uporabi snemnih aparatov, možnostih in omejitvah snemnih aparatov. Specializant zna snemno aparaturo skonstruirati in popraviti.

Funkcionalne aparature (40 ur). Specializant pridobi znanje o indikacijah, načrtovanju in uporabi funkcionalnih aparatov, možnostih in omejitvah funkcionalnih aparatov. Specializant spozna različne vrste, načrte in konstrukcije funkcionalnih aparatov. Funkcionalne aparature zna skonstruirati in popraviti.

Ekstraoralne aparature (25 ur). Specializant pridobi znanje o indikacijah, načrtovanju in uporabi različnih vrst obraznih lokov, obraznih mask, bradnih opornic in kombiniranih ekstraoralnih in funkcionalnih aparatov, možnostih in omejitvah teh aparatov.

Delne fiksne aparature (25 ur). Specializant spozna indikacije in načine aplikacije delnih fiksni aparatov (npr. lingvalni, palatinalni, vestibularni loki, naprave za hitro širjene maksile), možnosti in omejitve različnih načinov zdravljenja z delnimi fiksni aparatami.

Fiksne aparature (60 ur). Specializant se seznanja z indikacijami in načini aplikacij fiksni aparatov, različnimi koncepti in pristopi zdravljenja pri načrtovanju ortodontskega zdravljenja s fiksni aparatami, možnostmi in omejitvami različni načinov zdravljenja s fiksni aparatami. Specializant obvlada vsaj eno tehniko zdravljenja s fiksno aparaturo.

Retencijske aparature (15 ur). Specializant pridobi znanje o indikacijah in kontraindikacijah, načrtovanju in uporabi retencijski aparatov, možnostih in omejitvah retencijski aparatov, najbolj primerni dolžini retencijske dobe.

3.1.5. Multidisciplinarni postopki zdravljenja

Zdravljenje shiz (20 ur). Specializant dobi vpogled v multidisciplinarno pristope pri zdravljenju shiz, indikacije, časovni potek in aplikacije multidisciplinarnega zdravljenja pacientov s shizami, specifične vidike ortodontske obravnave pacientov s shizami.

Kombinirano ortodontsko-kirurško zdravljenje (20 ur). Specializant se seznanja z indikacijami in aplikacijami kombiniranega ortodontsko-kirurškega zdravljenja, specifičnimi vidiki ortodontske

obrnave pri pacientih, ki potrebujejo kombinirano ortodontsko-kirurško zdravljenje.

Kombinirano ortodontsko-parodontalno zdravljenje (20 ur). Specializant se seznanja z indikacijami in kontraindikacijami ortodontske obravnave pri pacientih s prizadetimi parodontijem, specifičnimi vidiki ortodontske obravnave pri pacientih s prizadetimi parodontijem, vplivom ortodontskega zdravljenja na stanje parodontija pri pacientu.

Kombinirano ortodontsko-protetično zdravljenje (10 ur). Specializant se seznanja z indikacijami in aplikacijami kombiniranega ortodontsko-protetičnega zdravljenja, specifičnimi vidiki ortodontske obravnave pri kombiniranem ortodontsko-protetičnem zdravljenju.

3.1.6. Specifični postopki zdravljenja

Vodenje razvoja okluzije (10 ur). Specializant se seznanja z indikacijami in kontraindikacijami interceptivni postopkov.

Ortodontija pri odraslih (15 ur). Specializant pridobi znanje o indikacijah in specifičnih vidiki ortodontske obravnave pri odraslih, zdravljenju odraslih pacientov v sodelovanju s splošnim zobozdravnikom.

Kraniomandibularne disfunkcije (40 ur). Specializant spozna etiologijo kraniomandibularni disfunkcij, splošne postopke za izboljšanje kraniomandibularni disfunkcij, različne terapevtske postopke. Specializant pridobi znanje o indikacijah in kontraindikacijah ortodontske obravnave pri pacientih s kraniomandibularni disfunkcijami, možnih zapletih ortodontske obravnave pri pacientih s kraniomandibularni disfunkcijami, primernih ortodontski postopkih, ki so sestavni del timskega zdravljenja pacientov s kraniomandibularni disfunkcijami.

3.1.7. Skrb za oralno zdravje in varne pogoje v ortodontski ambulanti

Skrb za oralno zdravje (15 ur). Specializant spozna etiološke dejavnike, ki prispevajo k razvoju kariesa, parodontalnih problemov in lezij mehkih tkiv. Seznanja se z različni načini zaznave visokega tveganja za karies pri pacientih, različni načini zaznave visokega tveganja za razvoj parodontalnih boleznih pri pacientih, kako pacienta naučiti vzdrževati optimalno oralno higieno kot preventivni ukrep pri preprečevanju kariesa in gingivalni težav.

Skrb za zdravje in varne pogoje v ortodontski ambulanti (15 ur). Specializant pridobi znanje o preprečevanju širjenja infekcij, metodah sterilizacije instrumentov, delu z visoko rizičnimi pacienti, nevarni substancah za pacienta in osebje.

3.1.8. Vodenje ortodontske prakse, administracija in etika

Vodenje prakse (15 ur). Specializant se seznanja z načrtovanjem ortodontske prakse, opremo in instrumenti za ortodontsko prakso, izbiro ostalega osebja, njihovim izobraževanjem in kontrolo njihovega znanja, financiranjem in administracijo ortodontske prakse, odnosi z javnostmi.

Uporaba računalnika (10 ur). Specializant se seznani z uporabo računalnika v klinični ortodontski praksi in pri upravljanju s pacienti. (Specializant naj bi imel računalnik, ki je kompatibilen z računalnikom v učni ustanovi).

Ergonomija (5 ur). Specializant pridobi znanje o optimalnih položajih pacienta, ortodonta, asistenta in položaju instrumentov, ki jih potrebujemo pri kliničnem delu, najbolj učinkovitih zaporedjih določenega kliničnega postopka.

Zakonodaja (10 ur). Specializant se seznani z zakoni, ki se nanašajo na ortodontsko prakso, odgovornostjo pri sodnih postopkih zaradi zlorabe pri opravljanju prakse, različnimi možnostmi zavarovanja, postopki pri možnem sodnem postopku.

Poklicna etika (5 ur). Specializant pridobi znanje o primernem obnašanju ortodonta kot zdravnika, etičnih standardih, ki se nanašajo na odnose z osebjem, pacienti in kolegi.

3.2. Okvirni katalog obveznih posegov in obravnav

Specializant naj bi v času specializacije samostojno izvedel vse faze ortodontske obravnave pri najmanj 60 pacientih.

Vrsta ortodontske obravnave

	Zahtevano število obravnav
Snemne aparture	6
Funkcionalne aparature	12
Ekstraoralne aparature	5
Delne fiksne aparature	5
Fiksne aparture	15
Retencijske aparature	3
Zdravljenje shiz	4
Kombinirano ortodontsko-kirurško zdravljenje	4
Kombinirano ortodontsko-paradontalno zdravljenje	4
Kombinirano ortodontsko-protetično zdravljenje	2
Skupaj	60